

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy w K.

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Andrzej Matkiewicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2017 r.

sprawy T. Ż.

przeciwko Zakładowi Karnemu w D.

o stwierdzenie braku podstaw do zwrotu uposażenia

I. powództwo oddała;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 120,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód T. Ż. wniósł odwołanie od decyzji z dnia 22 sierpnia 2016r. stwierdzającej utratę prawa do uposażenia powoda w kwocie 32.488,77 zł za okres zwolnienia lekarskiego od 9 sierpnia 2015r. do 15 kwietnia 2016r. i do zwrotu tej kwoty.

W uzasadnieniu wskazał, że zwolnienie lekarskie stwierdzające, że powód „może chodzić” oznaczało, że powód mógł opuszczać miejsce zamieszkania, jak również poruszać się pojazdami mechanicznymi. Pozwany nie poczynił ustaleń, czy wyjazdy poza granice kraju kolidują bądź też utrudniają pełny powrót do zdrowia, bowiem nie każda choroba musi powodować zaprzestanie jakiegokolwiek aktywności zawodowej.

Pozwany – Skarb Państwa Zakład Karny w D. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zarzucił, że w okresie zwolnienia lekarskiego powód jako kierowca samochodu bądź pasażer 85 razy przekraczał granicę z Federacją Rosyjską.

W ocenie pozwanego kierowanie samochodem, przebywanie kilka godzin dziennie w pojeździe nie prowadziło do osiągnięcia pełnej sprawności organizmu i zdolności do służby.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powód jest funkcjonariuszem Służby Więziennej w Zakładzie Karnym w D. od 1 stycznia 2006r. (d. akta osobowe powoda).

Powód zamieszkuje w P. gm. K. (bezsporne).

Powód w dniu 8 sierpnia 2015r. uległ wypadkowi komunikacyjnemu w którym stwierdzono uraz kręgosłupa szyjnego. Przebywał na oddziale chirurgii ogólnej Szpitala (...) w K. do dnia 10 sierpnia 2015r. Został wypisany ze szpitala ze skierowaniem do leczenia w lecznictwie ambulatoryjnym. Otrzymał zwolnienie lekarskie do 17 sierpnia 2015r. oraz założono kołnierz ortopedyczny powodowi (d. dokumentacja medyczna Szpitala (...) w K. k.94-105).

W dniu 18 sierpnia 2015r. podjął leczenie w Poradni Urazowo-Ortopedycznej w K., gdzie lekarz prowadzący stwierdził dalszą niezdolność do pracy do dnia 31 sierpnia 2015r.

W dniu 31 sierpnia 2015r. zdjęto powodowi kołnierz szyjny oraz zalecono zabiegi. 26 października 2015r. lekarz ortopeda zlecił konsultacje u neurologa (d. dokumentacja medyczna z Poradni Urazowo-Ortopedycznej w K. k.93).

13 listopada 2015r. powód podjął leczenie w Poradni Neurologicznej Szpitala (...) w K., lekarz neurolog skierował powoda do (...) neurochirurgicznej. 30 listopada 2015r. powód zgłosił się do Poradni Neurochirurgicznej Wojewódzkiego Szpitala (...) w O.. Przeprowadzone badania wykazały obecność dość dużej przepukliny dysku C6-C7 z zagięciem lordozy szyjnej i jej zniesieniem. Powód został skierowany do leczenia operacyjnego (d. dokumentacja medyczna Poradni Neurologicznej w K. k.95-97, Poradni N.-Chirurgicznej Wojewódzkiego Szpitala (...) w O. k.109).

Powód następnie kontynuował leczenie w Poradni Urazowo-Ortopedycznej w K. oraz w Poradni Neurologicznej Szpitala (...) w K. (d. dokumentacja medyczna tych poradni k.93 i 95-97).

W okresie do 15 kwietnia 2016r. przebywał na zwolnieniu lekarskim z adnotacją „chory może chodzić” (bezsporne).

Powód w okresie od 16 sierpnia 2015r. do 3 marca 2016r. przekraczał 85 razy granicę w B. z Federacją Rosyjską w dniach:

16.08.2015r, 19.08.2015r, 28.08.2015r, 31.08.2015r, 4.09.2015r, 8.09.2015r, 11.09.2015r, 16.09.2015r, 19.09.2015r, 24.09.2015r, 28.09.2015r., 1.10.2015r, 6.10.2015r, 10.10.2015r, 14.10.2015r, 17.10.2015r, 22.10.2015r., 27.10.2015r, 30.10.2015r, 6.11.2015r, 10.11.2015r, 18.11.2015r, 26.11.2015r, 30.11.2016r, 5.12.2015r, 8.12.2015r, 15.12.2015r, 22.12.2015r, 23.12.2015r, 4.01.2016r, 11.01.2016r, 15.01.2016r, 22.01.2016r, 27.01.2016r. 5.02.2016r, 11.02.2016r, 26.02.2016r., 3.03.2016r. jako kierowca, a jako pasażer w dniach:

27.08.2015r. 30.08.2015r., 3.09.2015r, 17.09.2015r., 22.09.2015r, 25.09.2015r.,

30.09.2015r, 4.10.2015r, 12.10.2015r, 15.10.2015r, 21.10.2015r, 28.10.2015r, 31.10.2015r, 5.11.2015r, 9.11.2015r, 13.11.2015r, 15.11.2015r. 17.11.2015r, 19.11.2015r, 25.11.2015r, 2.12.2015r, 6.12.2015r, 13.12.2015r, 17.12.2015r, 20.12.2015r, 22.12.2015r, 24.12.2015r, 27.12.2015r, 29.12.2015r, 30.12.2015r, 2.01.2016r, 5.01.2016r, 7.01.2016r, 9.01.2016r, 13.01.2016r, 14.01.2016r, 19.01.2016r, 28.01.2016r, 31.01.2016r, 3.02.2016r, 12.02.2016r, 15.02.2016r, 16.02.2016r, 19.02.2016r, 22.02.2016r, 1.03.2016r, 2.03.2016r (d. wykaz Straży Granicznej w B. k.30-33, 38-42).

Godziny przekroczeń granicy (wyjazdu z Polski) były różne, ale najczęściej obejmowały godziny nocne. Natomiast czas powrotu był zazwyczaj dwu-trzy godzinny, chociaż zdarzały się przypadki ok.5, 6 godzin (5.12.2015r, 11.02.2016r, 12.02.2016r).

W związku z pojawiającymi się informacjami co do możliwości wykorzystywania zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego celem dyrektor Zakładu powołał komisję do sprawdzenia prawidłowości wykorzystywania zwolnienia lekarskiego przez powoda (d. zeznania świadka R. R. k.156 v, M. Z. k.156v-157).

W wyniku przeprowadzonego postępowania powód został skierowany do (...) - (...) Rejonowej Komisji Lekarskiej w O. w celu wydania orzeczenia, co do prawidłowości wykorzystywania zwolnienia lekarskiego w okresie od 8 sierpnia 2015r. do 4 czerwca 2016r. Orzeczeniem z dnia 28 kwietnia 2016r. W- (...) przy MSW w O. nie stwierdziła nieprawidłowości co do wydanych zwolnień lekarskich, natomiast odmówiła zajęcia stanowiska, co do wyjazdów powoda za granicę w kontekście adnotacji „chory może chodzić”. W wyniku wniesionego odwołania przez pozwanego

Centralna Komisja Lekarska podległa MSW w dniu 11 lipca 2016r. podtrzymała stanowisko W- (...) przy MSW w O. (d. orzeczenie k.53 i 60-61).

22 sierpnia 2016r. Dyrektor pozwanego zakładu wydał decyzję stwierdzającą utracone prawa powoda do uposażenia za cały okres zwolnienia lekarskiego od 9 sierpnia 2015r. do 15 kwietnia 2016r. w wysokości 32.488,77 zł i zobowiązał powoda do zwrotu powyższej kwoty w terminie do 31 stycznia 2018r. (d. decyzja k.149 akt osobowych powoda).

W procesie leczenia urazów skrętnych kręgosłupa szyjnego zaleca się unieruchomienie kręgosłupa w kołnierzu ortopedycznym, korzystanie z zabiegów rehabilitacyjnych, nie zaleca się dźwigania ciężarów. Długotrwałe obciążenie kręgosłupa szyjnego podczas jazdy samochodem, kiedy dochodzi do wymuszonej pozycji ciała nie wpływa pozytywnie na dolegliwości ze strony odcinka szyjnego kręgosłupa (d. opinia biegłego A. M. k.161-162).

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony, których wiarygodności strony nie kwestionowały, zeznań świadków R. R. k.156v, M. Z. k. 156v-157, opinii biegłego A. M. k.161-162).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: R. R., M. Z.. Zeznania świadków są logiczne, spójne i znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym w sprawie. Świadkowie ci zeznali na okoliczności przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego, których ustalenia nie były kwestionowane.

Sąd dał wiarę opinii biegłego A. M.. Opinia jest logiczna, odpowiada na zadane przez Sąd pytania. Opinii nie można zarzucić braku obiektywności. Opinia nie budzi wątpliwości z punktu widzenia metodologii, poprawności i prawidłowości rozumowania.

W ocenie Sądu roszczenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej i najważniejszej kwestii należy odnieść się, czy kilkugodzinne podróże samochodem powoda w okresie co 2-3 dni a czasami w krótszych okresach czasu w charakterze kierowcy bądź pasażera w trakcie długotrwałego zwolnienia spowodowanego urazem kręgosłupa szyjnego w wyniku wypadku komunikacyjnego mogły wpływać na przebieg choroby i czy były właściwym sposobem wykorzystywania zwolnienia lekarskiego.

Jako zachowanie niezgodne z celem zwolnienia określić można takiego typu postępowanie, które w powszechnym odczuciu jest nieodpowiednie dla osoby chorej i może nasuwać wątpliwości co do rzeczywistego stanu zdrowia ubezpieczonego.

Wykorzystywanie zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia, pozwala na interpretowanie tego przepisu w taki sposób, że wykonywanie czynności mogących przedłużyć okres niezdolności do pracy jest zawsze wykorzystywaniem zwolnienia niezgodnie z jego celem. Celem zwolnienia od pracy jest zaś odzyskanie przez ubezpieczonego zdolności do pracy. W jego osiągnięciu przeszkodą może być zarówno wykonywanie pracy zarobkowej (co przesądził ustawodawca), jak i inne zachowania ubezpieczonego utrudniające proces leczenia i rekonwalescencję (por. wyrok SN z dnia 14 grudnia 2005r. III UK 120/05, OSNP 2006, nr 21-22, poz. 338, wyrok SN z dnia 6 grudnia 1978r. II URN 130/78). Za zachowania niezgodne z celem zwolnienia w orzecznictwie uznano m.in. nadużywanie alkoholu, podejmowanie działań, których chory powinien unikać, wzięcie udziału w wycieczce zagranicznej, w imprezie towarzyskiej czy rozrywkowej, nieprzestrzeganie wskazań lekarskich (np. nakazu leżenia w łóżku, zakazu wykonywania prac domowych, praca w ogrodzie lub gospodarstwie rolnym), a także wykorzystywanie tego zwolnienia dla innych celów niż leczenie. O wykonywaniu pracy nie decyduje charakter stosunku prawnego na podstawie którego są one wykonywane, ale rodzaj tych czynności. Adnotacja natomiast na zwolnieniu lekarskim „pacjent może chodzić” upoważnia do wykonywania zwykłych czynności życia codziennego, takich jak wstawanie z łóżka, poruszanie się po mieszkaniu, udanie się na ewentualne zabiegi czy kontrole lekarską (vide wyrok SA w Katowicach z dnia 12 listopada 2002r, III AUa 3189/01, Pr. Pracy 2003 nr 10, s.43).

Osoba przebywająca na zwolnieniu lekarskim powinna podjąć wszelkie możliwe środki, aby polepszyć swój stan zdrowia, a nie narażać na jego pogorszenie. Innymi słowy pracownik kiedy przebywa na zwolnieniu lekarskim

powinien podejmować jedynie taką aktywność, która jest potrzebna do jego codziennego funkcjonowania i która jest nastawiona na poprawę stanu zdrowia. Wychodzenie poza te ramy nasuwa przypuszczenie, że zwolnienie zostało nadużyte.

W niniejszej sprawie sama adnotacja w zwolnieniu lekarskim, że powód mógł chodzić nie oznacza, że powód mógł regularnie co 2-3 dni, a czasami częściej odbywać wielogodzinne podróże samochodem. Nie można też pominąć, że oprócz czasu kiedy powód przekraczał granicę Polski z Federacją Rosyjską a jego powrotem, przecież musiał do B. dojechać z miejsca zamieszkania i do niego wrócić. B. położone są w odległości około 60 km od miejsca zamieszkania. Ponadto przekroczenie granicy również nie następuje automatycznie, po stronie polskiej również są kolejki więc czas efektywny jazdy i przebywania w samochodzie jest zdecydowanie większy aniżeli wynika toż ewidencji Straży Granicznej.

Podróż samochodem wymusza określoną pozycję ciała kierowcy bądź też pasażera, co jak wynika z opinii biegłego nie wpływało na poprawę stanu zdrowia – schorzenia urazu kręgosłupa szyjnego. To że powód mógł odbywać kilkugodzinne jazdy samochodem nie oznacza, że tak powinien przebiegać prawidłowo proces jak najszybszego powrotu do zdrowia, tym bardziej, że powód miał świadomość, że powinien poddać się operacji. Trudno mówić o prawidłowym wykorzystywaniu zwolnienia przez powoda w sytuacji kiedy powód już 6-tego dnia po opuszczeniu szpitala w gorsecie ortopedycznym odbywa kilkugodzinną podróż samochodem. O niewłaściwym wykorzystywaniu zwolnienia lekarskiego – niezgodnie z jego celem świadczy również postępowanie powoda przejawiające się w tym, że powód odbywał takie podróże w dniach kiedy korzystał z wizyty u lekarza 9.11.2015r, 7.12.2015r, 22.12.2015r, 5.01.2016r, 19.01.2016r, 19.02.2016r, czy też 4.03.2016r. kiedy około godziny 1-szej w nocy przekracza granicę rosyjsko-polską a następnie tego samego dnia udaje się do lekarza, czy też po wizycie u lekarza następnego dnia bądź dzień wcześniej przekracza granicę (18.08.2015r, 29.09.2015r, 13.10.2016r, 26.10.2015r, 2.02.2016r.)Świadczy o tym dokumentacja lekarska z Poradni Urazowo-Ortopedycznej i ewidencja przekroczeń granicy.

Zgodnie z treścią art. 60 f ust. 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010r. o służbie więziennej (Dz.U. z 2014r. poz. 1415 z późn.zm.) prawidłowość wykorzystywania zwolnienia lekarskiego przez funkcjonariusza może podlegać kontroli zgodnie z ust. 2 pkt. 2 cytowanego przepisu art. 60 f kontrolę taką przeprowadza kierownik jednostki organizacyjnej w której funkcjonariusz pełni służbę. W razie stwierdzenia nieprawidłowości sporządza się protokół, który przedstawia się funkcjonariuszowi, który ma prawo wniesienia uwag. Na podstawie ustaleń zawartych w protokole przełożony stwierdza utratę prawa do uposażenia.

W ocenie Sądu decyzja Dyrektora Zakładu Karnego w D. z dnia 22 sierpnia 2016r. w świetle powyższych rozważań Sądu jest prawidłowa i dlatego też na podstawie art. 60 f cytowanej ustawy powództwo powoda podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 § 1 kpc.